

[Kjølgaard]

der antagelig ikke gå ret lang tid, før en ny redningsaktion skal iværksættes.

Vi har prøvet at veje plusser og minusser op mod hinanden. Skulle vi udelukkende anlægge økonomiske betragtninger, var der ingen tvivl, så skulle værket lukkes. Men tager vi de faktorer, jeg allerede har nævnt – den eneste af slagsen i Danmark, miljø, skrot, valuta, beskæftigelse osv. – med i betragtning, bliver situationen lidt anderledes. Så kan man godt få plusserne til at veje lidt mere end minusserne.

Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne give udtryk for, at vi for at give industriministeren den fornødne tid til at foranledige en omfattende gældssanering, for at give den fornødne tid til først at realisere de aktiver, der ikke er strengt nødvendige i den daglige drift, f. eks. værkets ca. 200 boliger, der udmærket kunne realiseres som ejerboliger, vil vi støtte lovforslaget. Men vi lægger vægt på, at der virkelig finder en gældssanering sted, eventuelt gennem en betalingsstandsning, der vil være et udmærket værktøj, så virksomheden kan blive rentabel, så vi ikke om kort tid igen skal spille stålvælsen. Guld- og sølvvælsen er meget kønnere.

Arne Christiansen (V):

Venstre gjorde ved første behandling rede både for de principielle synspunkter, man må have, når det gælder statsligt engagement i private virksomheder, og for de betænkeligheder, man kan have ved, at vi nu så kort tid efter sidste indspørgning til Stålvalseværket står over for et tilsvarende lovforslag.

Vi har af ministerens bemærkninger og navnlig i de mange og udmærkede besvarelser, vi har fået under udvalgsarbejdet, fået konstateret, at der er tale om en forenet indsats fra privat og fra statslig side. Jeg har noteret mig viljen til refinansiering og rentelættelser fra de aktionærer, der står bagved. Dertil kommer, at der også er peget på rationaliseringsinvesteringer, som allerede er vidt fremskredne, og de muligheder, som dette indebærer. Så alt i alt kan vi, om end tøvende, komme til den positive konklusion, at vi kan støtte lovforslaget.

Jeg har noteret mig nogle bemærkninger – som vi også gjorde opmærksom på under første behandling – fra ministerens side om produktivitetsfremmende lønsystemer, og vi

har fået spørgsmålet uddybet i et svar under udvalgsarbejdet, hvor man endda fra selskabet har oplyst til industriministeriet, at de mest effektive udenlandske stålværker har produktionsafhængige lønsystemer, og at indførelsen af et sådant system over en årække vil kunne forbedre produktiviteten med op til 10 pct. på Det Danske Stålvalseværk. Det er værd at notere sig, at dette ikke er medregnet i langtidsbudgetterne. Fra venstres side lægger vi vægt på, at der indføres et produktionsafhængigt lønsystem for at sikre den med et sådant system forudsete 10 pct. produktivitetsfremgang.

Jeg er vel klar over, at det er en sag, der skal afgøres mellem parterne på arbejdsmarkedet, men jeg vil tillade mig at være af den opfattelse, at når Stålvalseværket nu for anden gang må komme til staten for at bede om bistand, så må man også notere sig nødvendigheden af, at man selv bidrager yderligere til at fremme mulighederne for at føre Stålvalseværket videre. Det vil unægtelig betyde en hel del, hvis man ved at få gennemført et sådant lønsystem kan komme op på 10 pct. produktivitetsfremgang. Det vil lette en hel del på nogle af de tvivlsomme beregninger, der ellers er lagt frem for udvalget. Jeg tænker her på de efter min opfattelse alt for lavt satte energiomkostninger i tiden, der kommer. En produktivitetsfremgang kunne måske opveje noget af dette.

Med disse ord kan jeg tilsige, at vi kan stemme for lovforslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg forstår det således – i anledning af det, der står i bilag 12 – at hvis ikke man nu igen lukker pungen eller rettere sagt statskassen op, så vil de penge, man stemte for for et par år siden, være tabt. Det er klart, at de partier, der for et par år siden stemte for, at der skulle slippes disse 300 mill. kr. løs, har en vis forpligtelse.

Nu er vi i den heldige situation, at vi stemte rigtigt for 2 år siden, og derfor har vi ingen forpligtelse til at gå med nu for at redde de 300 mill. kr., som er tabt, hvis ikke man ofrer, risikerer, omkring 100 mill. kr. yderligere.

Når jeg i særlig grad har haft lyst til at tage ordet her ved anden behandling, er det, fordi der er en lille ting, jeg godt vil sige til